

NIEDOMNIEMANIE (1) *sb n*

G sg nied(o)mni(e)manią.

Sł stp: niedomnimanie, Cn, Linde brak.

Brak należytego rozeznania lub przewidywania czegoś:

Wyrażenie przyimkowe: »z niedomniemania«: [Lantgraf] Zniedomniemania trafił ná Rycerstwo Książęcia Sulmońskiego BielKron 227.

Cf **DOMNIMANIE**

AŻ